

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 14. júna 2007 – Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Vec C-285/07)

(2007/C 247/02)

Jazyk konania: nemčina

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Nemecko) 5. júla 2007 – Firma Baumann GmbH/Spolková krajina Hesensko

(Vec C-309/07)

(2007/C 247/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG

Žalovaný: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje článku 8 ods. 1 a ods. 2 smernice Rady 90/434/EHS z 23. júla 1990⁽¹⁾ o spoločnom systéme zdaňovania pri zlúčeníach, rozdeleniach, prevodoch majetku a výmene akcií týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov (Ú. v. ES L 225, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 142) úprava daní členského štátu, ktorá umožňuje prevádzajúcemu pri prevode podielov kapitálovej spoločnosti EU do inej kapitálovej spoločnosti EU, aby pokračoval vo vedení účtovnej hodnoty prevedených akcií len vtedy, ak preberajúca kapitálová spoločnosť sama vykáže prevedené podiely účtovnou hodnotou (takzvané dvojité prepojenie účtovnej hodnoty)?
2. V prípade zápornej odpovede: Odporuje existujúci stav úpravy článku 43 ES a článku 56 ES, aj keď sa takzvané dvojité prepojenie účtovnej hodnoty vyžaduje aj pri prevode akcií kapitálovej spoločnosti do kapitálovej spoločnosti s neobmedzenou daňovou povinnosťou?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 225, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 142.

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Firma Baumann GmbH

Žalovaná: Spolková krajina Hesensko

Prejudiciálne otázky

1. Je vnútroštátny normotvorca pri uplatnení možností, ktoré sú stanovené v článku 5 ods. 3 smernice Rady 85/73/EHS z 29. januára 1985 v znení smernice Rady 96/42/ES z 26. júna 1996 a v prílohe A kapitole I č. 4 písm. a) pre zvýšenie paušálnych poplatkov pre určité podniky a v č. 4 písm. b) pre výber poplatku, ktorý pokrýva skutočné náklady, striktné viazaný stanovenou štruktúrou poplatkov (podľa druhu zvierat, mladé a vyrastené zvieratá, váha zvierata pri porážke, atď.) v prílohe A kapitole I č. 1 a 2a, alebo existuje pre neho možnosť pri stanovení výšky sadzby poplatkov rozlišovať medzi vyšetreniami porážkových jednotiek vo veľkopodnikoch a inými vyšetreniami a okrem toho v rámci týchto dvoch skupín poplatkovú sadzbu degresívne odstupňovať podľa počtu vykonaných porážok v rámci druhov zvierat, iba pod podmienkou, že to zodpovedá skutočným nákladom?

2. Môže vnútroštátny normotvorca na základe vyššie uvedení predpisov pre porážky, ktoré boli vykonané mimo normálnych porážkových časov na žiadosť majiteľa, vybrať percentuálnu prirážku k vybraným poplatkom za porážkové vyšetrenia v rámci normálnych porážkových časov, keď to zodpovedá dodatočným skutočným nákladom, alebo musia byť tieto náklady obsiahnuté v rámci paušálneho (zvýšeného) poplatku pre všetky osoby podliehajúce poplatkom?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 11. júla 2007 – Hein Persche/ Finanzamt Lüdenscheid

(Vec C-318/07)

(2007/C 247/04)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Hein Persche

Žalovaná: Finanzamt Lüdenscheid

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňa oblasť pôsobnosti voľného pohybu kapitálu (článok 56 Zmluvy ES) vecné dary príslušníka členského štátu vo forme predmetov každodennej potreby zariadeniam, ktoré majú svoje sídlo v inom členskom štáte a ktoré sú podľa práva svojho členského štátu uznané za všeobecne prospešné?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Odporuje slobode voľného pohybu kapitálu (článok 56 Zmluvy ES), pri zohľadnení povinnosti daňového orgánu preskúmať daňové priznania daňovníka a zásady proporcionality (článok 5 tretia veta Zmluvy ES), keď podľa práva členského štátu sú dary poskytované všeobecne prospešným zariadeniam daňovo zvýhodnené len vtedy, keď majú uvedené zariadenia sídlo v tomto členskom štáte?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

Zakladá smernica 77/799/EHS povinnosť daňového orgánu členského štátu, aby preskúmal skutkový stav, ktorý nastal v inom členskom štáte, požiadal o pomoc správne orgány iného členského štátu, alebo môže daňovníka odkázať na to, že podľa procesných právnych predpisov svojho členského štátu znáša pri skutkových okolnostiach, ktoré vznikli v zahraničí bremeno tvrdenia (objektívne dôkazné bremeno)?

Žaloba podaná 13. júla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-326/07)

(2007/C 247/05)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Talianska republika si tým, že zaviedla také ustanovenia, aké obsahuje článok 1.2 dekrétu predsedu Rady ministrov z 10. júna 2004 o vymedzení kritérií na výkon osobitných právomocí uvedených v článku 2 zákonného dekrétu č. 332 z 31. mája 1994, ktorý zákon č. 474 z 30. júla 1994 zmenil a upravil na zákon, a článok 4 ods. 227 písm. a), b) a c) finančného zákona č. 350/2004 zmenil, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 43 ES a 56 ES,

— zaviazat Taliansku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia tvrdí, že kritériá uvedené v článku 1.2 dekrétu z 10. júna 2004 na výkon osobitných právomocí, upravené v článku 4 ods. 227 písm. a), b) a c) zákona č. 350/2004 nie sú dostatočne konkrétne a presné na to, aby investorovi z iného členského štátu umožňovali zistiť, kedy budú osobitné právomoci uvedené v článku 4 ods. 227 písm. a), b) a c) zákona č. 350/2004 použité.

Osobitné právomoci uvedené v písmenách a), b) a c) bránia investorom v nadobudnutí relevantných podielov, ktoré predstavujú aspoň 5 % hlasovacích práv alebo nižšie percento stanovené ministerstvom hospodárstva a financií, bránia uzavretiu zmlúv a dohôd medzi akcionármi, ktorí predstavujú 5 % hlasovacích práv alebo nižšie percento stanovené ministerstvom hospodárstva a financií a právu veta, čo sa týka prijatia uznesenia o zrušení spoločnosti, predaji podniku, splynutí, rozdelení, prevodu sídla do zahraničia alebo o zmene predmetu obchodnej činnosti, kritériá použiteľné na všetky odvetvia uvedené v článku 4 ods. 227 prvom pododseku zákona (obrana, doprava, telekomunikácie, zdroje energie a iné verejné služby).